

Основно демократско начело да "воља народа треба да буде основа за ауторитет власти" подржавају огромне већине широм света, према значајној новој анкети која обухвата преко 17.000 пунолетних људи у 19 земаља, а чији су резултати објављени у понедељак [12.05.2008] .

Велике већине анкетираних у већини ових земаља такође сматрају да се њихове сопствене власти не држе тог начела, према резултатима овог истраживања, које је спровео и објавио WorldPublicOpinion.org (WPO).

Заправо, просечно 74% анкетираних у ових 19 земаља, које представљају 59% укупног светског становништва, сматра да "воља народа" мора да врши већи утицај на начин на који се њиховом земљом влада него што је то случај сада.

Додатно, просечно 63% испитаника каже да њиховом земљом влада "неколико великих интереса који се брину само о себи" уместо о "добробити свих људи". Веровање да "неколико великих интереса" управља њиховим владама било је поготову изражено у Украјини (84%), Мексику (83%), Сједињеним Државама (80%), Нигерији и Јужној Кореји (78%) и Аргентини (71%).

"Чини се да перцепција да власти нису осетљиве на популарну вољу доприноси ниским нивоима поверења у власти широм света," изјавио је Стивен Кал (Steven Kull), који води WPO

као и његову кровну организацију, Програм о ставовима у међународној политици Универзитета у Мериленду (Program on International Policy Attitudes – PIPA) .

"Већина сматра да њихове власти већином служе великим интересима уместо народу у целини," додао је он.

Ова нова анкета, која је део серије анкета које је спровео WPO раније ове године ради истраживања глобалних ставова о људским правима и другим кључним питањима, спроведена је између јануара и средине марта ове године. Претходне анкете су, између осталог, показале већинску подршку у већини земаља слободној штампи коју не ограничава контрола власти, још већу подршку полној равноправности и све већу нелагоду према ефектима економске глобализације, поготову у западним земљама.

Ова најновија анкета обухватила је 19 земаља, укључујући Аргентину, Мексико и САД у Америкама; Француску, Британију, Пољску, Русију и Украјину у Европи; Азербајџан, Египат, Иран, Јордан, Палестинске територије (ПТ) и Турску на ширем Блиском Истоку; Нигерију у под-сахарској Африци; и Кину, Индију, Индонезију и Јужну Кореју у Азији. У просеку, 85% се слаже са начелом садржаним у Универзалној декларацији о људским правима, чија се 60-годишњица прославља ове године, да "воља народа треба да буде основа за ауторитет власти". Педесет и два посто се "снажно" сложило, док се 33% "делимично" сложило.

Они који су се "снажно" сложили су највише били заступљени у релативно новим демократијама, поготову у Украјини (77%), Нигерији (75%), Индонезији (72%), Азербајџану (63%), Мексику и ПТ (по 59%), мада се и 70% Турака, чија је дуговечнија демократија неколико пута прекидана војним интервенцијама током протеклих деценија, такође снажно сложило.

Насупрот овоме, испитаници у старијим демократским земљама били су мање ентузијастични. Док је 55% британских испитаника рекло да се снажно слаже, то је важило за само 44% америчких испитаника и 34% француских испитаника. Најмање ентузијастични испитаници били су они у Индији, најмногољуднијој демократској земљи света, где је само 53% изјавило да се слаже или снажно (32%) или "делимично" (21%) са основним начелом – што је далеко испод укупног просека од 85%, укључујући и следеће најскептичније групе испитаника, у Ирану.

Анкета је установила постојање значајног незадовољства међу испитаницима када је реч о њиховим перцепцијама о томе у којој мери њихове власти одражавају популарну вољу. Када су упитани да на скали од 1-10 оцене колико утицаја "воља народа" има на њихове сопствене власти, средишња оцена била је 4,5 – што је знатно испод њихове декларисане префериране оцене од 8,0.

У просеку је 74% испитаника изјавило да би волели када би њихова влада била осетљивија на популарну вољу него што им се чини да јесте. Највећи јазови су забележени у Египту (97%), Нигерији (89%), Украјини (86%), Мексику (85%) и САД и Јужној Кореји (83%). Најмањи јазови су нађени у Јордану (44%) и Индији (46%).

Анкета је такође установила ниске нивое поверења да ће њихове власти "учинити оно што је исправно" код већине испитаника у 11 држава, где су анкетирани рекли да њихове власти то чине "тек повремено" (48%) или "никад" (6%). Цинизам је поготову био висок у Јужној Кореји, Мексику, Аргентини и Украјини.

С друге стране, 83% кинеских испитаника рекло је да могу имати поверења у то да ће њихова национална влада учинити оно што треба "скоро увек" (23%) или "већином времена" (60%). Проценти у Египту су такође били високи – 13% и 71%, редом. Мање већине у Русији, Јордану и ПТ су такође изјавиле да својим властима верују бар "већином времена", док се са тим сложило 48% Иранаца.

Просечно је 84% свих испитаника рекло да верује да њихови државни лидери треба да буду бирани путем избора на којима могу да гласају сви грађани, насупрот 12% оних који сматрају да лидери треба да буду изабрани на неки други начин. Подршка је била највећа у Индонезији (97%), САД (96%), Пољској, Украјини и Јужној Кореји (91%). Подршка је била најнижа у Индији (33%) и Египту и Јордану (24%). У исто време, три од четири анкетираних рекло је да сами избори не треба "да буду једино време када ставови народа треба да имају утицај", већ да лидери такође морају да "обрате пажњу на ставове људи при доношењу одлука". Четири од пет испитаника рекло је да креатори политике треба да обраћају посебну пажњу на анкете јавног мњења. Ставови по овом питању били су најјачи у Јужној Кореји (94%), Нигерији (93%), Мексику (92%), Пољској (91%) и Украјини (90%), а најслабији у Египту (64%) и Индији (56%).

Анкетирани су такође питани да ли сматрају да њихове власти треба да узимају у обзир светско јавно мњење при одлучивању. Подршка овом ставу била је најјача у Индонезији, Мексику, Нигерији, Кини, Азербајџану и Британији, у падајућем редоследу. Подршка је била далеко најслабија у Индији, затим ПТ, САД, Русији и Аргентини. Међу свих 19 земаља, испитаници у САД су сматрали да њихова влада најмање узима у обзир светско јавно мњење.

Глобална анкета: Јаз између демократије у теорији и пракси

Пише: Џим Лоуб (Jim Lobe)
петак, 16 мај 2008 23:31

(Inter Press Service)